

— Отфърли ме съ прѣзрѣние!.. Едни се пѣкъ смѣхъ! Отъ тогава немогъ да ги търпѣ тие тирани!..

— Отъ тогава е станалъ „сприхаво и люто“ помисли си Кардашевъ, като спомни думитѣ на Тачева; — па се обърна къмъ Кюстендилскій освободителъ:

— Като е тъй, азъ ви давамъ пълно право, дѣто днесъ викахте тъй много на митинга, и послѣ!.. Ама още по-добрѣ щеше да е да бѣхте приели службата, която ви прѣдлагаше господинъ Тачевъ.

Матрапанчевъ го погледна позачудено.

— Каза ли ви Тачевъ?

Па сниши гласа си и попита:

— Ще падне ли тая нощъ правителството?

— Незнамъ... Не вѣрвамъ тъй скоро — за жалость. Кой ви каза това?

— Пристава Найденовъ, дѣто го исключихъ... Днесъ ме намѣри и ми каза, че тая нощъ ще стане, каквото ще стане — само голѣмъ митингъ трѣбвало — и ме подбра къмъ свети Кралъ... Та лъжа ли е?

— Излъгалъ те е.

Лицето на освободителя стана загрижено.

— И ми обѣща приставъ!.. Ако лъже, той е тогава единъ подлець!

Матрапанчевъ се разлюти и тупна по масата съ юмрука си.

— Сбъркали сте, бай Матрапанчевъ, дѣто не сте приели горски стражаръ... Днешното яйце е по-хубаво отъ утрѣшната кокошка...

Лицето на Матрапанчева стана обезкуражено. Той скокна на крака.

— Та Найденовъ ме лъгалъ? Той е единъ подлець! извика пакъ Матрапанчевъ, като съзнаваше сега сичката непоправимостъ на налагоразумното си поведѣние днесъ. Надѣждата и за горски стражаръ бѣше изгубена безвъзвратно! Той се окончателно компрометира!